

Tema: NUTIESTI KELIĄ Į SAVE

Didžiausias troškimas? Būti mylimu.

Bet aš turiu savo įsivaizdavimą ir išankstinius suvokimus, koks ir kaip aš turiu būti mylimas. Turiu išankstinius lūkesčius, kaip tai turi atrodyti, kaip aš turiu tuo metu jaustis. Ir jei čia kas nors neatitinka, tai ir nesuvokiu, kad esu mylimas. Tas besąlygiškumas, besąlyginė meilė kažkur išnyksta. Aš noriu būti mylimas... kažkaip. O žmonės myli mane.. dar kažkaip. Ir tie du "kažkaip" yra skirtingi. Jie prasilenkia. Ir nesijaučiame mylimi. Tarsi skirtingais keliais eitume.

Belieka... maldauti meilės. Tarsi pasakyti artimui- mylėk mane šitaip, o ne anaip. Išsakyti poreikius. Išreikšti lūkesčius. Gal tai reiškia tik parodyti kitam kelią į save? Kad galėtume būti arčiau. Parodyti kitam, kokių keliu jis lengviausiai priartėtų. Ir kito paklausti to paties.

Ateik, kuris myli mane... Ateik, kad Meilę pažinčiau...

Šv. Rašto skaitiniai:

- Lk 11, 9–12 „kas prašo, gauna“
- Mt 25, 34–43 „buvau išalkęs, <..> buvau ištroškęs..“
- Mt 26, 36–38 „pabudėkite kartu su manimi...“
- „Kasdienės duonos duok mums, Viešpatie...“

Peržvalgai ir pasidalinimui:

1. Kaip man sekasi atverti širdį, išsakyti savuosius troškimus, lūkesčius, prašymus kitam žmogui? Kokiais būdais parodau žmonėms savo savijautą?
2. Žvelgiu į Kristų. Kaip Kristus rodo kelią į save? Kaip išreiškia savo jausmus, troškimus ir lūkesčius? Kurie epizodai mane patraukia ir man „kalba“?
3. Dienos peržvalgose ieškau ir atrandu momentus, kai Šv. Dvasia skatino mane atvirumui, padėjo atsiverti, įveikti vidinę savisaugą. Kokių vaisių atnešė šie momentai (keitėsi suvokimas, nuostatos, rizika pasiteisino kažkuriais kitais aspektais)?